

Hồi 41

Sấm Ngôn

Tánh cửa đại lao mở ra, Cừ Thiên Nhậm trong trang phục Giáo Chủ bước vào. Lão nhìn Thiết Phiến Ngọa Long Gia Cát Thượng Quan đang ngồi kiết đà. Trước mặt lão tiên sinh là chiếc mâm đồng, trên mâm đồng có ba đồng tiền vàng.

Cừ Thiên Nhậm chấp tay sau lưng, chờ cho gã giáo đồ bày mâm yến tiệc cùng bầu rượu năm cân xong, mới ra dấu cho gã kia lui ra. Y bước đến ngồi đối mặt với Thiết Phiến Ngọa Long tiên sinh.

Rót rượu ra hai chiếc chén mạ vàng, Cừ Thiên Nhậm từ tốn nói:

- Mời Thượng Quan tiên sinh.

Đón lấy chén rượu, Ngọa Long Tiên Sinh nhìn Cừ Thiên Nhậm:

- Đa tạ Giáo Chủ.

Hai người cùng uống cạn số rượu rồi đặt chén xuống sàn đá. Cừ Thiên Nhậm nhìn những đồng tiền trong chiếc mâm đồng:

- Tiên sinh đã bói ra được quẻ gì nữa rồi ?

- Giáo Chủ muốn nghe không ?

- Tất nhiên lão phu rất muốn nghe.

Cừ Thiên Nhậm vừa nói vừa chuốc tiếp rượu ra chén. Trong khi Dị Thần Giáo Chủ chuốc rượu thì Ngọa Long Tiên Sinh ngắm nhìn chân diện của lão. Chờ cho Cừ Thiên Nhậm đặt bầu rượu xuống, lão tiên sinh mới từ tốn nói:

- Lão phu sợ sau bữa yến tiệc hôm nay, chúng ta sẽ chẳng còn cơ hội được đối ẩm với nhau nữa.

- Tại sao không ? Bồn Giáo Chủ sau khi đạt thành tâm huyết độc bá giang hồ, thâm tóm giang sơn xong cũng không nỡ xuống tay với tiên sinh đâu.

- Không phải lão phu muốn nói về mình mà đang nói về Giáo Chủ đó.

- Tiên sinh muốn nói về bốn toạ ư ?

Ngọa Long Tiên Sinh bưng chén lược:

- Lão phu biết Giáo Chủ đến đại lao để hỏi lão phu điều gì. Nhưng lão phu lại muốn nói về một điều khác.

Nhấp một ngụm rượu, Ngọa Long Tiên Sinh từ tốn tiếp:

- Ba ngày nữa, nếu gió đông lập tiết thì kiếp họa sẽ đến với Giáo Chủ.

Dị Thần Giáo Chủ cười khẩy, nhấp ngụm rượu, rồi nhìn Ngọa Long Tiên Sinh trang trọng nói:

- Bốn tọa quả là ngạc nhiên với quả toán này của tiên sinh đó. Nếu đúng như quả toán của tiên sinh thì kiếp họa kia đến với bốn tọa từ ai ?

- Lão phu không nói được nhưng trên mặt của Giáo Chủ đã có dấu chứng sát nhân.

- Bốn tọa sẽ tẩy dấu chứng đó ra khỏi chân diện của mình. Bốn tọa đến đại lao lần này không phải để nhận những quả toán xấu của tiên sinh. Bốn tọa còn mục đích khác.

Dị Thần Giáo Chủ Cừu Thiên Nhậm lại chuốc rượu ra chén. Y vừa chuốc rượu vừa hỏi:

- Tiên sinh hẳn thừa biết mục đích của bốn tọa trong chuyến thăm này chứ ?

Ngọa Long Tiên Sinh vuốt râu, nhìn xuống ba đồng tiền xấp ngửa trên chiếc mâm đồng:

- Giáo Chủ định thử quả bói của lão phu ư ?

- Không phải thử mà là khảo chứng.

Ngọa Long Tiên Sinh mỉm cười:

- Giáo Chủ định đưa vào đại lao của lão phu thêm một người.

Mặt Cừu Thiên Nhậm đanh hẳn lại.

Ngọa Long Tiên Sinh Gia Cát Thượng Quan nhìn thẳng vào mặt lão:

- Người đó chắc Giáo Chủ cũng rất am tường. Lão phu mạn phép nói ra tên người đó chứ ?

Cừu Thiên Nhậm bùng chén rượu uống cạn rồi nghiêm giọng nói:

- Tiên sinh nói thử xem có đúng không ?

- Phu nhân của Giáo Chủ, Khan Tiểu Hồng.

Lời vừa dứt trên miệng Ngọa Long Tiên Sinh Gia Cát Thượng Quan thì chén rượu trên tay của Cừu Thiên Nhậm đã bị y bóp bể nát.

Ngọa Long Tiên Sinh nhìn Cừu Thiên Nhậm:

- Lão phu đã nói đúng ?

- Rất đúng. Thế tiên sinh có biết vì sao bốn toạ lại đưa Khan Tiểu Hồng đến đại lao của tiên sinh không ? Tiên sinh thừa biết chuyện gì sẽ đến với Khan Tiểu Hồng chứ ?

- Giáo Chủ có thể nói cho lão phu biết được không ?

- Tiên sinh đã thành thật thì bốn toạ cũng không giấu làm gì. Khan Tiểu Hồng đã lợi dụng mật đạo bí mật chỉ có nàng biết đưa Hạ Quân Bình vào đến đền Dị Thần.

Ngọa Long Tiên Sinh cười mỉm rồi nói:

- Lão phu đã hiểu tất cả rồi, Giáo Chủ khỏi cần giải thích nữa.

Dị Thần Giáo Chủ đánh mặt, nghiêm giọng nói:

- Chính tiên sinh đã nhờ Khan Tiểu Hồng đưa Hạ Quân Bình vào đền Dị Thần.

Ngọa Long Tiên Sinh thản nhiên gạt đầu:

- Chỉ có phu nhân của Giáo Chủ mới có thể đưa Quân Bình vào đền Dị Thần mà thôi.

Cửu Thiên Nhậm cau mày nhìn ra ngoài cửa địa lao:

- Đưa Khan Tiểu Hồng vào đây.

Mệnh lệnh được phán ra, gã giáo đồ liền đưa Khan Tiểu Hồng vào. Thở trạng của nàng tựa như cành cây khô trong bộ bạch y trắng toát. Nàng nhìn Cửu Thiên Nhậm rồi dời mắt qua Ngọa Long Tiên Sinh.

Ngọa Long Tiên Sinh Gia Cát Thượng Quan từ tốn nói:

- Lão phu đã làm phiền lụy đến phu nhân rồi.

Khan Tiểu Hồng lắc đầu:

- Tôi tự nguyện và biết trước cái gì sẽ đến với mình.

Cửu Thiên Nhậm liếc Khan Tiểu Hồng bằng ánh mắt hằn học. Ý nhìn lại Ngọa Long Tiên Sinh:

- Tiên sinh đã có thể cho bốn toạ một quả để phòng xa thì ắt không muốn giấu bốn toạ những gì mà bốn toạ muốn biết.

Ngọa Long Tiên Sinh vuốt râu, nhìn Cửu Thiên Nhậm, từ tốn nói:

- Nếu như lão phu không nói những điều Giáo Chủ muốn biết thì ắt Giáo Chủ sẽ dùng Khan Tiểu Hồng phu nhân bức ép lão phu.

- Tiên sinh đọc được ý niệm của bốn toạ.

- À... Đã vậy thì lão phu sẽ nói hết tất cả những gì Giáo Chủ muốn biết.

- Tiên sinh không làm khó bốn toạ. Tấm lòng khảng khái của tiên sinh nhất định sẽ được bốn toạ đáp trả.

Ngọa Long Tiên Sinh vuốt râu rồi nhìn Cửu Thiên Nhậm, khoát tay:

- Giáo Chủ dừng nệ hà như vậy mà lão phu ái ngại lắm. Lão phu không cần Giáo Chủ trả lễ đâu. Việc lão phu thố lộ chỉ vì Khan Tiểu Hồng phu nhân mà thôi.

Cửu Thiên Nhậm khẽ gật đầu. Y ngồi xuống bưng bầu rượu chúc ra chén của Ngọa Long Tiên Sinh. Vừa chúc rượu, y vừa hỏi:

- Bồn tọa mạn phép hỏi tiên sinh, Hạ Quân Bình vào đền Dị Thần lấy thứ gì vậy ?

Cửu Thiên Nhậm đặt bầu rượu xuống chờ nghe Ngọa Long Tiên Sinh Gia Cát Thượng Quan trả lời. Lão tiên sinh không chút vội vã, bưng chén rượu đầy, nhấp một ngụm rồi nói:

- Chiếc thiết phiến gia truyền của lão phu đấy mà. Khi Giáo Chủ đưa lão phu đi thăm đền Dị Thần, vô tình lão phu để quên chiếc thiết phiến ngay dưới tay Dị Thần.

- Chỉ có thế thôi ư ?

- Ngoài chiếc thiết phiến đó ra, lão phu nghĩ Quân Bình chẳng còn lấy thứ gì khác đâu.

Cửu Thiên Nhậm khẽ gật đầu:

- Hạ Quân Bình và tiện tỳ kia không sợ phạm giới quy khắc nghiệt của Dị Thần Giáo mà ngang nhiên xâm phạm đền Dị Thần chỉ để lấy chiếc thiết phiến của tiên sinh. Vậy chắc trong chiếc thiết phiến đó phải có gì chứ ?

Ngọa Long Tiên Sinh vuốt râu:

- Giáo Chủ có hỏi lão phu điều đó không ?

- Bồn tọa muốn biết.

Khan Tiểu Hồng nhìn Gia Cát Thượng Quan tiên sinh.

Lão tiên sinh vuốt râu, mỉm cười nói:

- Nếu Giáo Chủ muốn biết thì phải hứa với lão phu một điều.

Cửu Thiên Nhậm cau mày.

Ngọa Long Tiên Sinh nói tiếp:

- Cái điều mà lão phu muốn Giáo Chủ hứa không khó cho Giáo Chủ đâu. Lão phu chỉ xin Giáo Chủ để yên cho Khan Tiểu Hồng phu nhân và để phu nhân ở lại đây với lão phu.

- Điều tiên sinh thỉnh cầu được bồn tọa chuẩn y.

- Đa tạ Giáo Chủ. Trong cây thiết phiến của lão phu có ba tuyệt thức võ công của lão phu để có thể khai thông Tiên Thiên Khí Công trong nội thể của Hạ Quân Bình.

Cửu Thiên Nhậm từ từ đứng lên:

- Tiên sinh... Nói như tiên sinh thì Hạ Quân Bình đã có dạng Tiên Thiên Khí Công của thần tăng Đại Minh. Nếu như vậy thì lão thần tăng đã viên tịch rồi ư ?

- Đúng như Giáo Chủ suy luận đó. Thần tăng Đại Minh đã viên tịch.

- Thời khắc chuyển đảo còn khôn đã đến ư ?

- Lão phu nghĩ là như vậy.

- Vậy Hạ Quân Bình chính là chân mạng pháp thể để chuyển đổi ngũ hành trong Đền Thiêng ?

Ngọa Long Tiên Sinh gật đầu:

- Tất cả đều đã được sắp xếp ngay từ lúc đầu.

Cửu Thiên Nhậm gằn giọng:

- Hạ Quân Bình sẽ không thể vào được Đền Thiêng đâu.

- Giáo Chủ hãy suy xét lại. Vận hạn của Giáo Chủ đang đến thì còn làm được gì để buộc chính đạo phải suy vi.

- Không... Dị Thần Giáo phải độc tôn võ lâm và sau đó...

Ngọa Long Tiên Sinh khoát tay:

- Khoan...

Lão nhật ba đồng tiền trên chiếc mâm đồng. Nhìn ba đồng tiền bằng ánh mắt suy tư, Ngọa Long Tiên Sinh buông một tiếng thở dài:

- Dị Thần Giáo sẽ độc tôn thiên hạ nhưng người thụ hưởng sự phản quang hồi dương của Dị Thần Giáo không phải là Giáo Chủ đâu.

Cửu Thiên Nhậm giữ hai ống tay áo trường bào:

- Tiên sinh đừng buộc bốn tọa phải nghe những lời bói toán chỉ nói điều xấu mà không nói điều tốt. Trong võ lâm sẽ chẳng một ai còn đủ quyền năng khống chế được ta đâu.

- Giáo Chủ không tin cũng được thôi. Tùy Giáo Chủ vậy.

- Bốn tọa sẽ chứng minh mình là kẻ độc tôn trong thiên hạ.

Gia Cát Thượng Quan tiên sinh từ từ đứng lên:

- Điềm quẻ đã báo vào ngày rằm con trăng này chính là lúc tà khí thịnh nhất, cũng là lúc Dị Thần Giáo phản quang rực rỡ. Đó cũng chính là điểm hạn vận xấu nhất đối với Giáo Chủ đó.

- Lão tiên sinh, bốn tọa sẽ chờ đúng ngày đó để báo cho võ lâm biết Dị Thần Giáo độc tôn.

Y bưng chén rượu uống cạn rồi trang trọng nói:

- Bốn tọa cho lão tiên sinh biết một tin không mấy vui vẻ đối với lão tiên sinh đâu.

Ngọa Long Tiên Sinh cướp lời Dị Thần Giáo Chủ:

- Giáo Chủ muốn nói đến kiếp họa của Võ Đang ?

Cửu Thiên Nhậm cau mày:

- Sao lão tiên sinh biết ?

- Lão phu có thể đoán biết trước chuyện đó sẽ xảy ra khi thần tăng Đại Minh viên tịch trong nghiêm lặng.

- Xem chừng lão tiên sinh quả là có tâm định thông tuệ biết cả càn khôn, vị lai.

- Giáo Chủ đã quá khen. Chỉ sợ những gì lão phu biết có nói ra thì thiên hạ vẫn cho là sàm ngôn.

- Trong thiên hạ cũng có một người tin lão tiên sinh.

- Giáo Chủ ?

- Không sai.

Cửu Thiên Nhậm nhìn lại Khan Tiểu Hồng:

- Một khi ta độc tôn thiên hạ thì sẽ ban phát cho nàng một chỗ ẩn thân xa lánh cõi trần tục này,

- Một kẻ bất nhân, bất nghĩa thì sao có thể đắc thành tâm nguyện độc bá đồ vương được chứ.

Cửu Thiên Nhậm nhìn Khan Tiểu Hồng, hừ nhạt một tiếng rồi quay lưng bỏ ra khỏi địa lao.

Y còn chần chừ đứng bên ngoài cửa, đưa mắt nhìn Ngọa Long Tiên Sinh và Khan Tiểu Hồng thì một ả giáo đồ vận xiêm y trắng bước tới quỳ ngay dưới chân Cửu Thiên Nhậm:

- Khởi bẩm Giáo Chủ.

- Nói đi.

- Lan Hoa Phương Tử phu nhân cầu kiến tại đại đường.

Cửu Thiên Nhậm vuốt râu nhìn lại Gia Cát Thượng Quan. Trên mặt lão là những nét cao hứng tột cùng. Y nghiêm giọng nói:

- Lão tiên sinh. Tứ Thiên sẽ có mặt đại đại đường giáo giới. Tứ Thiên sẽ hợp nhất cùng với bốn tọa. Sự kết hợp đó là thời điểm bốn tọa phát thiếp độc bá thiên hạ. Hạ Quân Bình và bọn hoà thượng Thiếu Lâm chẳng còn cơ hội nữa rồi.

Nhìn Cửu Thiên Nhậm, Ngọa Long Tiên Sinh Gia Cát Thượng Quan nói:

- Giáo Chủ bảo trọng.

Cửu Thiên Nhậm hừ nhạt một tiếng. Trước khi rời khỏi đại lao, lão liếc Khan Tiểu Hồng bằng ánh mắt khắt khe, hằn học.

Khi Cửu Thiên Nhậm đi rồi, Khan Tiểu Hồng mới bước đến ngồi đối mặt với Ngọa Long Tiên Sinh Gia Cát Thượng Quan:

- Tiên sinh... Tất cả những gì tiên sinh nhờ, tôi đã làm xong rồi.

- Lão phu biết. Lão phu vô cùng cảm kích trước những hành động vị nhân, vị nghĩa của phu nhân.

- Lão tiên sinh... Cửu Thiên Nhậm sẽ như thế nào ?

Buông một tiếng thở dài, Ngọa Long Tiên Sinh nói:

- Lão phu đã nói tất cả nhưng định kiến của Cửu Thiên Nhậm quá lớn, quá nặng và tham vọng lại quá cao. Lão phu không còn cách chi để thay đổi vận mạng của y.

Tự chúc rượu ra chén, Ngọa Long Tiên Sinh nói:

- Lão phu thỉnh cầu Cửu Giáo Chủ để phu nhân ở lại đây cũng là vì phu nhân mà thôi.

- Tiên sinh sợ tôi sẽ mang lụy từ vận hạn của Cửu Thiên Nhậm ?

Ngọa Long Tiên Sinh khẽ gật đầu:

- Lão phu sợ như vậy đó.

- Với một người vô đạo, vô tình như Cửu Thiên Nhậm thì gặp đại họa cũng là sự trừng phạt thích đáng của ông trời thôi.

Ngọa Long Tiên Sinh nhìn nàng, khẽ gật đầu:

- Mặc dù biết tất cả nhưng lão phu cũng đành bó tay.

- Ai cũng có vận số riêng của mình mà. Tôi không trách trời trách đất mà chỉ tiếc sao vận số của mình lại quá bi thảm.

Lời than thở của nàng khiến Ngọa Long Tiên Sinh không thể cầm lòng mà buông một tiếng thở dài. Lão tiên sinh nói:

- Vận thái lai của phu nhân sẽ đến.

- Tôi chẳng còn thiết tha gì nữa cả. Chỉ mong sao bá tánh đừng rơi vào cảnh họa máu chảy thành sông, thân chết thành núi.

- Lão phu cũng luôn tâm niệm như vậy.

Ngọa Long Tiên Sinh nhìn tô CƠM trên bàn yến tiệc mà Cửu Thiên Nhậm để lại. Lão bưng tô CƠM đưa qua cho Khan Tiểu Hồng:

- Phu nhân hãy dùng bát CƠM này để lão phu vui lòng.

Khan Tiểu Hồng lắc đầu:

- Cơm của Cửu Thiên Nhậm, một con người bất nhân, giết nhạc phụ là bất hiếu và bất nghĩa với tiện nội thì sao tôi có thể ăn được chứ.

- Đây là chén cơm của lão phu.

- Nhưng nó lại có từ sự nghiệp ma đạo của Cửu Thiên Nhậm.

Ngọa Long Tiên Sinh lại lắc đầu chán nản:

- Lão phu biết một khi phu nhân đã rơi vào cảnh ngộ này thì chẳng thiết gì đến thân của mình. Nhưng tại sao phu nhân lại tự hành hạ mình chứ ?

- Tiên sinh, ai cũng có lý của mình mà.

Nàng cầm lấy chén cơm từ tay Ngọa Long Tiên Sinh Gia Cát Thượng Quan:

- Tiên sinh không dùng thì tôi mạn phép đỡ nó đi vậy.

Khan Tiểu Hồng vừa nói vừa úp chén cơm xuống sàn đại lao. Ngọa Long Tiên Sinh không kịp ngăn nàng lại. Khi chén cơm bị đổ ra, một mảnh giấy nhỏ ngay dưới đáy chén đập vào mắt Khan Tiểu Hồng.

Nàng nhón lấy mảnh giấy:

- Tiên sinh hãy xem này.

Nàng vừa nói vừa mở miếng giấy dưới đáy chén. Dòng chữ thảo viết vội nhưng nét vẫn mảnh mai, sắc sảo:

“Canh một... ngày rằm... Di Hoa Cung.”

Khan Tiểu Hồng nhìn lại Ngọa Long Tiên Sinh:

- Tiên sinh... lời trong mảnh giấy này có ý gì vậy ?

- Đến lúc đó phu nhân sẽ hiểu. Lão phu lại mắc nợ Di Hoa Cung Chủ Mộng Thiên Kiều một lần nữa, mặc dù Cung Chủ đã bị thảm tử rồi.

Ngọa Long Tiên Sinh nói xong bưng cả bầu rượu trút vào miệng mình. Khan Tiểu Hồng nhìn lão tiên sinh mà nghĩ thầm:

“Sao đột nhiên lão tiên sinh lại mất vẻ trầm tư mà trở nên bồn loạn tinh thần như vậy ?”

- - - 000 - - -